

Fricz Tamás keményen odapörkölt a Böszmének

2019 szeptember 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A belénk égetett ?szödi beszéd.

2006 ?sze óta nem szabad hinnünk a balliberálisoknak, hiszen mindenben nekünk lett igazunk

Tizenhárom évvel az ?szödi beszéd után: kellett volna akkor el?re hozott választások?

Egy lélegzetvétel erejéig érdemes visszatérni a 2006-os ?szödi beszéd nyilvánosság elé kerülését (szeptember 17-e) követ? súlyos belpolitikai válságra és annak következményeire – pontosabban azok elmaradására. Nemcsak azért, mert ma van az évfordulója, hanem azért is, mert a mai húsz-harminc éves fiatalok számára fontos felidézni az akkor a közvéleményt élénken foglalkoztató lehetséges politikai alternatívákat.

Jómagam azokban a hetekben és hónapokban meglehet?sen élesen képviseltem azt az álláspontot, hogy az ?szödi beszéd, illetve az azt követ? tüntetéseket brutálisan lever? állami rend?rattak, valamint a súlyos hatósági jogsértések nem maradhatnak következmények nélkül: a kormánynak távoznia kell, és el?re hozott választásokat kell kiírni Magyarországon. Ezt a nézetemet számos írásban és médianyilatkozatban ismételtem meg a széles nyilvánosság el?tt – vállalva a vitákat és a politikai ütközéseket.

És azok nem is maradtak el: a balliberális közvélemény hallani sem akart semmiféle kormányváltásról, s jól tudjuk, hogy a baloldali véleményguruk – Nádas, Esterházy, Konrád stb. – egyértelm?en kiálltak az ?szödi beszéd „nagyszer?sége” mellett. Heller Ágnes még a rend?ri brutalitásokat is tagadta. Nádas egyenesen nagyszer? beszédnek, a retorika egyik csúcának nevezte, amellyel „minden rendben van”, még a káromkodások is. Nem vette észre, hogy Ferenc testvér itt nem egy színpad, hamleti monológot adott el?, hanem azt vallotta be, hogy brutálisan átverték a választókat, és ezzel a manipulációval nyerték meg a választásokat, ami politikai skandalum, nem pedig „retorika”.

De ennél fontosabb, hogy az akkori MSZP–SZDSZ-kormánykoalíció egy emberként állt ki a miniszterelnök mellett, nemhogy el?re hozott választásban vagy esetleg miniszterelnök-cserében nem gondolkodtak, de bizalmat szavaztak neki a parlamentben, s ami még hab a tortán, 2007 februárjában óriási többséggel (!) megválasztották a szocialista párt elnökének.

Eleinte kevesen voltunk, akik el?re hozott választásokat követeltek, majd egyre többen lettünk. Azonban a balliberális politikai elit, illetve a baloldali véleményvezérek hajthatatlan és k?merekv kiállása Gyurcsány mellett még a nemzeti oldalon is megzavart néhányakat, és nem igazán akarták megérteni, hogy az ?szödi beszéd és a rend?rterror olyan mély politikai és erkölcsi válságot okozott Magyarországon, hogy szinte tankönyvíz?en adta magát a következtetés: a választóknak újra az urnák elé kellene járulniuk egy új legitimitás megteremtéséért.

A Fidesz egyre következetesebben követelte az el?re hozott választásokat, Orbán Viktor ennek újra és újra hangot adott.

Mi akkor azt hittük, hogy a kormányzóparti politikusok, a teljes balliberális oldal valóban komolyan gondolja, hogy szeptember 17-e és október 23-a után minden mehet tovább a rendes politikai kerékvágásban, ugyanis egyetlen jelét sem adták a kételynek vagy legalábbis az arra való nyitottságnak, hogy legalább mérlegeljék a kérdést (tisztelet a nagyon ritka kivételnek).

Könnyen lehet, hogy ez a konok, k?kemény, er?sen összetartó politikai hozzáállás a nemzeti oldal számos tagjában is bizonytalanságot okozott: talán mégsem látjuk jól? Talán valóban nem szabad el?re hozott választásokat tartani, mert az olyan borzasztó dolog, az csak az instabil, m?ködésképtelen demokráciákban fordulhat el?, s mi mégsem vagyunk ilyenek? Nem véve figyelembe, hogy az el?re hozott választások intézménye a legstabilabb demokráciákban is megszokott, s korántsem ördögt?l való jelenség Nagy-Britanniától Olaszorszáig és Lengyelországtól Szlovákiáig.

Szóval történt, ami történt: ez az ezer sebb?l vérz?, többszörösen megtépázott, legitimitását brutálisan elveszt?, a közvélemény számára már bukott kormány kihúzta egészen 2009 tavaszáig, majd a Bajnai-kabinet a 2010-es, következ? választásokig. Gyurcsány miniszterelnökként négy és fél évig rombolta a magyar politikai életet, tönkretette a gazdaságot és szétverte az erkölcsi értékeket. Elképeszt? pusztítást végzett a közállapotokban ebben az id?szakban. Jó, ha ezt egyszer s mindenkorra megjegyzi a Momentum-generáció! (Ha képes rá, s jó lenne, ha képes lenne rá.)

Azóta eltelt jó néhány év, s a második és harmadik Orbán-kormány sikeres tevékenysége következtében szerencsére túllendültünk a borzalmas kétezres éveken, s lassacskán elfelejtettük, hogy mi is történt 2006 ?szén, mi volt a tét, milyen volt akkor a politikai hangulat. Lenyeltük azt a békát, hogy nem került sor el?re hozott választásokra, hiszen – véltük – a baloldali kormánynak ez az alternatíva még óvatos opcióként sem jutott eszébe. Elmúlt 2006, felejtsük hát el!

És akkor mit történik néhány héttel ezelőtt?

Nem más, mint hogy lapunk hasábjain nyilatkozott meg elemzőként Horn Gábor az akkori időről (Gyurcsány Ferenc a baloldal múltja, jelene és jövője, augusztus 12.), amikor ő még államtitkár volt Gyurcsány Ferenc kormányában. Amit mondott, számomra döbbenetes vallomással ér fel. Azt mondja ma, 2019-ben, hogy „az öszödi beszéd kiszivárgását az MSZP jelentős része nem érzékelte válságként, Gyurcsány Ferencnek erre maradt a párton belüli támogatottsága”.

A beszéd nyilvánosságra kerülése utáni tüntetéseket kísérő rendőri fellépés kapcsán elmondja, hogy rengeteg hatósági jogtiprás történt akkoriban a tüntetőkkel szemben, s a szégyenteljes (!) cselekménysorozattal szemben is elmaradt a belső önvizsgálat, amit – ma már – roppant sajnálatosnak nevez.

Mikor hallottunk ilyet az elmúlt tizenhárom évben balliberális politikustól, balliberális véleménymondótól? De ezek után rátért az előre hozott választások lehetőségére is, amire akkoriban sem ő, sem más még csak szót sem vesztegetett:

„A nehezen kiszámítható és a magyar politikában előzmény nélküli helyzetben nem akartunk belemenni egy előre hozott választásba, hiszen nem sokkal korábban volt már egy SZDSZ által előkészített miniszterelnök-váltás, Medgyessy Péter lemondásra kényszerítése. Továbbá azért sem próbáltuk elmozdítani Gyurcsányt, mert alig néhány hónappal korábban gyakorlatilag az önkbe hullott a győzelem, s még a szocialisták belső köreiben is kevesen gondolták, hogy nyerhetnek 2006-ban.”

Mit is állít Horn Gábor?

Azt, hogy valójában maguk között mérlegelték az előre hozott választások lehetőségét – tehát ez azért mégsem volt számukra sem ördögféle való gondolat. Ezzel lényegében beismeri, hogy 2006 őszén valóságos belpolitikai válsághelyzet alakult ki, legitimációs krízis, amelyet valahogy kezelni kellett.

S a magyarázat, hogy ennek ellenére mégsem mentek bele semmilyen változásba, semmilyen megmérettetésbe, nagyon világos: 2006-ban még számukra is meglepő módon győzelmet tudtak aratni, holott ők tudták a legjobban, hogy milyen gyalázatos kormányzati teljesítményt nyújtottak, s ezt nem akarták kiengedni a kezükből, tudván, hogy egy előre hozott választásokon biztosan veszítenek, s talán nem is csak egy ciklusra.

Vagyis: színtiszta hatalmi szempontok alapján vetették el az új választásokat, s nem azért, mert azt gondolták volna, hogy az ellenzék követelése alaptalan és indokolatlan. Ez talán tanulság lehet azoknak a jobboldaliaknak, akik akkor ódzkodtak az előre hozott választások felvetésétől is.

Gondolatait úgy összegzi, hogy a 2006-os ősi önkormányzati választásokon elért elsőprő Fidesz–KDNP-győzelem is jelzésértékű volt, a 2008-as szociális népszavazás eredménye pedig teljesen egyértelművé tette, hogy előre hozott választást kellett volna kiírni vagy lecserélni a miniszterelnököt, és súlyos politikai hiba volt, hogy ezek egyike sem történt meg.

Hozzá kell tennem: évekkel az öszödi beszéd után, már ellenzékben Lendvai Ildikó is megpendítette, hogy talán le kellett volna váltaniuk Gyurcsányt, és hiba volt, hogy nem tették meg. Majd Sólyom László is megszólalt évekkel később, s ő is arról beszélt, hogy a legjobb megoldás akkor az előre hozott választás lett volna. Utólag már könnyű: ott és akkor mindketten sokat tehettek volna ezért.

Mindenesetre köszönet az utólagos, nagyon megkésett, mégis szinte szavakért!

Mindez azért fontos, mert van egy nagy tanulsága a történeteknek: soha ne az legyen a nemzeti és keresztény oldal számára a mérvadó, amit a balliberális fősodor (remélem, már nem az), a balliberális politika aktuálisan megpróbál elhitetni a közvéleménnyel, az értelmiséggel, a választókkal. Ez érvényes a magyarországi baloldalra, de érvényes az európai, az uniós, illetve a globális balliberális szereplőkre is. Szakítani kell azzal a paradigmával, hogy elhiggyünk nekik bármit, amit itt és most állítanak, majd évekkel később elszólják magukat: bocsí, persze hogy igazatok volt; csak nem hittétek el, amit akkor mondtunk?

2006 őszén is pontosan tudták – a pártkatonákat és a hasznos idiótákat leszámítva persze –, hogy igazunk van.

Nem késő, hogy mi is elhiggyük: igazunk volt és van.

Fricz Tamás

A szerző politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
